

en Mand Stillingen som Styrmand ved Færgerne, altsaa under Søfartsafdelingen, forlanges der, at han skal have været Reserveløjtnant i Marinen. Opnaar vedkommende saa Ansættelse, begynder han som Reservematros, og har han været det et Par Aar, bliver han Matros i 4—5 Aar, og derefter bliver han Styrmand. Jeg finder, at det er en meningsløs Fordring, at vedkommende skal have været Reserveløjtnant i Marinen. Denne Bestemmelse bør fjernes snarest muligt, men den opretholder man nu ved Siden af den meningsløse Bestemmelse om, at man ved Besættelsen af de førnævnte Aspirantstillinger ikke skal tage det ringeste Hensyn til de paagældendes Sundhed.

Mit Partis Ordfører fremhævede i Gaar som et stort Gode ved det foreliggende Lovforslag, at det var saa kortfattet. Det kan ogsaa være, at det er en Fordel. Derved har Ministeren undgaaet at faa en hel Del Ting med, som jeg gerne vilde have haft med, f. Eks. den Bestemmelse, Kommissionen har talt om, at Sygekasserne skulde have Selvstyre, og en hel Del andre Bestemmelser, som Kommissionen har beskæftiget sig med, og som har Betydning for det underordnede Personale. Alt dette har Ministeren strøget — nej, om Forladelse, ikke alt, der er saaledes i § 11 en Bestemmelse, der siger: „En ved Statsbanerne ansat Tjenestemand maa ikke uden Ministerens Samtykke være Medlem af noget Aktie- eller Andelsselskabs Bestyrelse eller være Deltager i eller have Ansættelse i nogen privat Forretningsvirksomhed“. Jeg kan være enig med Ministeren i, at der er en hel Del Ting af det, Kommissionen har beskæftiget sig med, som ikke skal ind i Loven, men jeg forstaaer ikke, hvorfor denne Bestemmelse skulde med. Det er sikkert rigtigt, at man efterhaanden skal se at komme over til det, der her fastslaas, men jeg tror, at den højtærede Minister vil give mig Ret i, at det vil være uretfærdigt at indføre denne Bestemmelse for det underordnede Personale ved Statsbanerne uden at hævde den for de andre Etaters Vedkommende. Naar Talen er om Tantième, siger man: Alle, som har Tantième nu, skal paa en Maade beholde den, saa længe de lever, medens Ministeren skal kunne gribe ind overfor en Mand, der driver Forretning, og paabyde ham at standse den Virksomhed. Det skal være Ministerens Vilkaarlighed underkastet, om vedkommende kan beholde en saadan Virksomhed eller ej.

Dette har ikke det mindste at gøre i et Lovforslag, som ellers ikke vedrører de lavere lønnede Funktionærers Interesse. Skal en saadan Bestemmelse indføres, maa det ske ved en Lønningslov for samtlige 4 Etater, saa at der bliver lige Ret for Medlemmerne i dem alle, og saa maa der skabes en Overgangsbestemmelse, der forhindrer, at der kan gribes ind, som der efter dette Lovforslag kan gøres. Jeg finder, det vilde være ganske forkasteligt at optage en saadan Bestemmelse for Statsbanerne, men ikke for de andre Etater.

Medens et tidligere Ministerium har bestemt, at det underordnede Personale skal have Forhandlingsret, saa at Lovforslag, som griber ind i deres Forhold, først skal forelægges Etaterne til Forhandling, er der, saa vidt jeg kan se, ikke i mindste Maade forhandlet med Personalet om denne ret indgribende Bestemmelse. Man er gaaet udenom Personalet, man har i Almindelighed spurgt det om Kommissionsforslaget, men om denne Bestemmelse har man ikke forhandlet med Personalet, inden man fremsatte Lovforslaget.

Jeg har fremhævet enkelte Ting ved Lovforslaget, som jeg finder urigtige, og overfor den idel Velvillie, der i Gaar var i Ordførernes Udtalelser, er jeg klar over, at jeg sandsynligvis vil blive sabelt ned, fordi jeg mangler Sagkundskab til at udtale mig om en saa ophøjet Ting som de danske Statsbaner. Jeg har dristet mig dertil alligevel. Jeg haaber, at der maa blive forhandlet med Personalet, og at vi kan faa Tid til at sætte os ind i Kommissionsforslaget. Jeg forstaaer nok, at det er ønskeligt, at Lovforslaget bliver gennemført i Aar, men hvis det ikke skulde blive Tilfældet, har Ministeren en stor Part af Skylden derfor, idet han har forholdt os Kommissionsbetænkningen saa længe, skønt den var fuldt færdig allerede den 17. Oktober i Fjor og derfor kunde have foreligget før, i Stedet for nu i den 11te Time.

Ellinger: Det Mod, det ærede Medlem, som nylig talte, viste ved at kritisere det foreliggende Lovforslag, vil jeg tillade mig ogsaa at vise. Det kan siges med Sandhed, at der ikke er mange Medlemmer af det høje Ting, som i de 8 Dage, der er forløbet, siden Lovforslaget med tilhørende Bilag kom til at foreligge for os, har gennemlæst dem og haft Lejlighed til at tygge det alt sammen igennem. Til Gengæld er man sikker paa, at mindst en Fjerdedel af Tingets Medlemmer overvæ-